

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15 — Έν δι ταις επαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔκωτ. φρ. 25.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἕκασ ἡ ἡμερ. λ. 40, τρις ἑως ἑξάς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΛΝΩ—ΚΑΤΩ.

Ω σεις, οἱ ὅποιοι βλέπετε εἰς τὰ θυλάκιά σας νὰ περιπύσσεται τὸ ἔν ὕψωμα πρὸς τὸ ἄλλο, κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἑνὸς Εἰσαγγελέως, ἀπελπισθῆτε πλέον, διότι δὲν ἐπλάσθησαν νὰ μειδιάσωσι ποτε καὶ πρὸς σὰς τὰ χρυσοῦ χεῖλη τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης· μὴ ἐνοχλεῖτε τοῦ λοιποῦ ἀδίκως ἀγοράζοντες λαχειοφόρους, ἔχ' τύχας, ἀλλ' ἀτυχίας, καὶ ἄφετε εἰς τοὺς πλουσίους τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν τῶν προσδοκιῶν καὶ ἐλπίδων τῆς τύχης· διότι τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεταί· θέλω νὰ πῶ ὅτι ἡ τύχη ἐνθυμεῖται πάντοτε, ἄλλη τύχη, ἀδελφὴ τῆς, καὶ ἐκεῖ τρέχει νὰ φιλοξενηθῆ, ἐκεῖ κολλᾷ, ἐκεῖ ζεσταίνεται· μετὰ τὴν πτωχείαν, τὴν ἀτυχίαν, τί ἔχει νὰ κάμῃ;

Αἱ ἐκκυβευθεῖσαι προχθὲς 70,000 μωραῖς διεκύβευσαν τὴν ἀξιοπρέπειάν των προστεθεῖσαι εἰς τὸ βαρὺ θυλάκιον ἑνὸς πλουσίου, ὅπου κινδυνεύουσιν ἰσως νὰ τὸ βυρύνωσιν ὅσον ὁ κῶνωψ τοῦ Αἰσώπου τὸν βουῖν, ἐνῶ θὰ ἐθεοποιούνητο ὑπὸ τῆς φτώχειας.

Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες τῆς Τετάρτης, ὡς κώδωνες ἐκκλησιῶν τὴν Κυριακὴν, ἀνήγγελλον τὴν πρωτοφανῆ ὑπὸ τῆς ἐπιπέσει εἰς τὰ χρονικά μας κλοπὴν, τὴν ὁποῖαν ἀβραϊκοὶ γυναικεῖαι χεῖρες ἀπεπειράθησαν κατὰ τριῶν ἐπανοφωρίων. Τὰ κατηραμένα ἐκείνα ἐπανοφώρια ἀντὶ νὰ καλύψωσιν, ἐξεγύμνωσεν αὐτὰς σκληρότατα πρὸ τῶν ἑμμάτων τῆς κοινωνίας.

Μανθάνομεν ὅτι αἱ τρεῖς αὐταὶ ἡρώιδες ἦσαν μοδίσται, καὶ ἐπεχειροῦν παλαιούσαι, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν φιλοκαλίαν, νὰ εἰσαγάγωσι τὴν σεροτσόζαν αὐτὴν μύδαν μεταξὺ τῶν Κυριῶν μας.

Ἐγένετο ἔρευνα εἰς τὰ οἰκήματά των, ὡς μᾶς πληροφοροῦσι· μεταξὺ δὲ ὑπόπτων τινῶν εὐρημάτων, ὡς ὠδῆ

τῆς Σαπφούς ἐν μέσω κληρονομικῶν συναξαρίων, προέκυψεν εἰς τὸ μέσον, βρυκολακχιασμένη, ἐπιστολὴ ἐρωτικὴ... ὠδεκακσέλιδος!

Ἐδημοσιεύθη πρὸ τινος ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» διατριβὴ Κυρίου ἐκ Κρήτης, δι' ἧς πικρῶς παρεπονείτο κατὰ τινος προξένου, διότι . . . δὲν ἐνοίκιασεν ἐκεῖνος τὸ σπῆτί του. Ταῦτα ἀναγνοὺς ὁ ξενοδόχος μου ἔτρεξεν εἰς τὸν Μητροπολίτην νὰ ἐκδώσῃ ἀφορισμὸν ἐναντίον μου, διότι ἐφέτος δὲν πατῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του. Σκέπτομαι δὲ καὶ ἐγὼ νὰ καταγγείλω εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τὴν πλύστραν μου διότι δὲν ἤλθε τὴν περασμένην ἑβδομάδα νὰ πᾶρῃ τὰ ρούχά μου.

Ὅταν ἤμουνα παιδάκι, εἶχον τὴν παράδοξον μανίαν νὰ τρελλαίνωμαι διὰ φορέματα τὰ ὁποῖα δὲν ἤμπορούσα νὰ φορέσω, διότι δὲν ἦσαν τῆς ἐποχῆς: Καθ' ὅλον τὸ καλοκαίρι, ἐνθυμούμην μετὰ καὶ τὰ χειμωνιάτικά μου, ἐπήγαινα, τὰ ζεσκέπαζα, τὰ λχταροῦσα, ἀλλὰ νὰ τὰ φορέσω δὲν ἐτόλμων. Ἄλλ' ἤρχετο ὁ χειμὼν; ἐπάγωνα ἀπὸ τὸ κρύο . . . «καὶ μένο καλοκαιράκι, καὶ μένο βουχάκι μου!» Δὲν ἤξεύρω διατί οἱ κ.κ. φοιτηταὶ μετὰ τὰς περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ὑπερυκαρίτιδος φάλαγγος σκέψεις των μου ἐνθυμίζουσι τὰς παιδικὰς ἰδιοτροπίας μου.

Φαντασθῆτε νὰ κατορθώναμεν νὰ ἐνταφιασθῆ ὁ κονιορτός, τὸ Ἀττικὸν μεγαθύριον τῶν δρόμων καὶ τῶν περιπάτων μας ζωντανόν, ὑπὸ τὰς λιθίνους πλάκας δι' ὧν θὰ σπαραγίσωμεν τὸν τύμβον του, ὡς νὰ εἶνε καλόγηρος τῶν χρόνων τοῦ Τορκουεμάδα. Ἄς γίνη, ἀνθ' οἷας δήποτε ἀπανήης, νεκροθάπτης του ἑ κ. Χωρέμης, καὶ νὰ χωρέσῃ ὀλόκληρος ἐν τῇ καρδίᾳ μας.

•Εν μαθήματι ζωολογίας εις τὸ περί ώτός κεφάλαιον: — Ποῦ κείται ὁ λαβύρινθος; Ὁ μαθητής: εἰς τὴν Κρήτην.

Τὸ ἄκρον ἄκτον ἐρωτικῆς αἰδημοσύνης: Νὰ τρέπῃς νὰ ἀποσύρῃς ἀπὸ τὰ χεῖλη της... τὰ χεῖλη σου.

Τί ὠραῖα ποῦ τὰ γράφει τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα! Δὲν ἠκούσθησαν, λέγει, ζητωκραυγαὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα μεθ' ὅλην τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς βουλῆς: ἀλλ' ἀντὶ ζητωκραυγῶν φωναί: ὁ Ζούρκας, ὁ Μάντζας!

Υπάρχει φυλὴ Ἀμερικανῶν ἀγρίων, οἵτινες ἀντὶ ἐνδυμάτων καλύπτουσι μὲ χρώματα τὰ μέλη των· δύνασθε ἀξιόλογα νὰ τοὺς ἀντικρύσετε μὲ βελᾶδα, μὲ πανταλόνι, μὲ λαιμοδέτην... ἀπὸ χρώματα, παρωδοῦντας τὸ ἐνδυμα καὶ εἰρωνευομένους τὴν γυμνότητά των. Μὲ τοιοῦτους χρωματισμοὺς φκασιδόνει τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα τὴν γυμνότητα τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Τί ὠραῖα ποῦ τὰ γράφει!

•Ονουλουλοῦ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἀπὸ τοῦ προσεχῶς φύλλου ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ὠραιότατον πάλιν ἄρθρον τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτοῦ μας Ἐ. Γίνσον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν:

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια τῆς προηγούμενου ἀριθ. 361)

Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῆς διδασκαλίᾳ μου εἶνε δυνατὸν ποτε πρακτικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ. Οὐχ ἤττον αὐτὰ δὲν ἐβλαψαν τὴν ἀνθρωπότητα: ἄλλως τε ἡ μερικὴ αὐτῶν ἐφαρμογὴ, ἣτις καὶ εἶναι ἀπαρκίητος διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀνθρώπου, πρὸ πολλοῦ ἐγένετο καὶ γίνεται ἔτι· δὲν ἐπερίμενον ἀπὸ ἐμὲ νὰ τὴν μάθωσιν. Ἡ θεϊκὴ μου ἐξίς ἐξεπέσε πολὺ, διότι δὲν ἐδίδαξαν τίποτε νέον καὶ ὑψηλόν, καὶ ἐντρέπομαι βλέπων σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ πλέον δὲ ἡ εἰς τὴν Γῆν ὑπερφυσικὴ προυνσία μου ἐφερεν ἐκεῖνα τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια πρὸ ὀλίγου σᾶς ἀνέφερα. Ἐπεθύμουν καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαφρύνω τὴν συνειδήσιν μου, ἂν καὶ ἀργὰ ὀλίγον, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως ὅλων τῶν κολα-

Εἰς τὸ φύλλον ἐπίσης τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχωμεν τὸ ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Ὑγιεινῆς ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Α. Ζίννη περὶ τῶν προσφορωτέρων προφυλακτικῶν μέσων ἀπὸ τῶν ὀξέων τοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ.

Προμηθευθετε τὸ φύλλον ὄλαι αἰ μητέρες!

Ἡ νεοσύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἤρχισε νὰ ἐργάζεται μὲ τὰ σωστά της. Τώρα ὑπὸ τὸν διεύθυνσιν τοῦ νοσηρονοστάτου νέου προέδρου της κ. Περικλέους Σούτσου ἐλπίζομεν νὰ ἀναδειχθῇ χρησιμώτατον σωματεῖον. Ἐργάζονται ἀγγλικώτατα. Λίγα λόγια, πολλὰ ἔργα. Τὸ γραφεῖον τοῦ δαμαλισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν της θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐργάζεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Θὰ λησθῇ φροντίς καὶ περὶ ταμείου καλλιεργείας τῆς δαμαλίδος.

Φρικτὸν, ἀλλὰ ἀληθές! Ἀνευρέθη ἡ καρδιά τοῦ Κανάρη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐντὸς ἀποπίτου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν!

Εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Ὑγιεινῆς ὁ κ. Σούτσος ὀμιλῶν περὶ τῆς προλήψεως τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς κατὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ διηγήθη χαριέστατον ἀνέκδοτον.

Ὅπως ἀναγκασθῶν οἱ κάτοικοι κωμοπόλεως τινος νὰ ἐμβολιασθῶν ἐπὶ τέλους, εἶχε σταλῆ καὶ ἐν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα εἰς τὸ χωρίον.

Ὁ ἀποσπασματάρχης ἐξήτησεν ὀδηγίαν ἐκ τοῦ Ὑγιεινομικοῦ Τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, τηλεγραφῶντας:

— Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῶ ὄπλα;

Ζομένων ἐν Ἄδῃ καὶ διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ὅλων τῶν μελλόντων νὰ ἀποθάνωσιν. Ἐὰν ἡ τιμωρία εἶνε ὠφέλιμος ἐν καιρῷ ζωῆς, μετὰ θάνατον ὅμως εἶνε ἀνωφελῆς καὶ ἀδικος· διότι σᾶς ἀπέδειξα ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ἐαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ χάρις ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται, ὃ πολυεὐσπλαγγνέ μου πάτερ· ἀναφέρομαι εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ τὸ φιλοδίκαιόν σας.

Ὁ Παντοδύναμος, κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὀμιλίᾳς τοῦ Μονογενοῦς, ἐκεῖτο ἐξηλωμένος ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς του μαθητικοῦ καὶ γνωσθῶς τάπητος τῆς Δαμασκοῦ, Γηριζῶν διὰ τῆς μίσεως χεῖρὸς τὴν ἀμβροσίαν κεραλὴν του καὶ διὰ τῆς ἄλλης θωπεύων ἐλαφρῶς τὰς λευκάς ἀργυροειδεῖς φαβορίτας του· ἐν ἀθάνατον μεσιδίᾳ ἦτο διακεχυμένον ἐπὶ τοῦ προσώπου του. τὸ ὅποῖον βαθμηδὸν εἶχε διαδεχθῆ τὴν προτέρην φοβεράν ὀργήν του· ἦτο ὁ πλέον εὐμετάβλητος χαρκατῆρ· εἶχεν ὅμως πλήρη συνειδήσιν τοῦ ἐλαττώματος τούτου, διὸ πρὸς ἀποφυγὴν ὀλεθρίων συμβάντων, τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ὡς ἐκ τῆς παντοδυναμίας του, ὑπετάσσεται ἐκουσίως εἰς τὰς συμβουλάς καὶ τὴν γνώμην τοῦ υἱοῦ του, σπανίως μόνον καὶ πρὸς στιγμὴν ἀντιλέγων καὶ ἀντιπράττων πρὸς αὐτόν. Καὶ οὐτός ὅμως δὲν κατερχᾶτο τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς τοῦ πατρὸς· διὸ καὶ πρῶτην φορὰν ἤδη, ἀπρὸ ἐμελέτησεν ἐπὶ πολὺν καιρὸν καὶ ἐπέισθη περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἰδεῶν του, ἀπεφάσισε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν των.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ.

Κύριε Ῥάλλη, βγῆτε ἀπὸ τὸ παρὰθυρὸ σας ν' ἀκούσετε καὶ μίαν φωνὴ μακρονήν.

Ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Ἰθάκης μᾶς ἐστάλη ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος ὅπερ πρὸ ἡμερῶν ἀπηύθυνεν οἱ κατὰδικοὶ πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, βεβαίως ἀνεῦ ἀποτελέσματος, βεβαίως χωρὶς κἂν νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ φρικτοῦ τηλεγραφήματος ἡ Κυβέρνησις.

Ἴδου αὐτό.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἄρτος αἰσχροτάτης ποιότητος, μεμιγμένους ἐπιβλαβεῖς ὕλας. Διήμερον νήστεις. Φρούραρχος παίζει ροπάλοις. Τιμωροῦν ἡμᾶς δίκην μαζύρων. Ἀρχαὶ ἀδιαφοροῦν ἐν ὀνόματι ἀνθρωπότητος.

Κατ' ἐντολήν καταδίκων Γεώργ. Κ. Μπουκακίς.

Ψωμί ἀπὸ λάσπη, νηστεία διήμερος καὶ ροπάλα φρουράρχου, ἰδού, κύριε Ῥάλλη, τί τελεῖται ἐν ὀνόματί σας. Περιμένομεν νὰ ἐνεργήσῃτε!

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Βιέννη 20 8βρίου 82.

Εἰς Ἀμερικανὸς Γκόνταμ ὀνομαζόμενος ἀνεκάλυψε ἐν εἶδος χάρτου διὰ τῆς καταλλήλου κατεργασίας τοῦ φύλλου τοῦ Ἀναβ. Ὁ χάρτης οὗτος εἶνε ἰσχυρότατος καὶ ἀδιαπέραστος εἰς τὸ ὕδωρ· διὰ νὰ πείσῃ δὲ τοὺς συμπα-

— Μπράβο Χριστέ μου! εἶπεν ἐπὶ τέλους, ἐγερθεὶς καὶ γελῶν ἠδέως· ἐστὶν, βλέπω ἔγινες σοσιαλιστῆς σωσός· ζητεῖς ἰσότητα πλήρη διὰ τοὺς ἀμικτωλοὺς καὶ μὴ· δὲν ὑπάρχει ἀμικρία! καὶ ἐγὼ κ' ἀπὸ φρονῶ ἀρκεῖ ὅμως ἡ μελαγχολία σου αὐτὴ νὰ λείψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐγὼ τὰ διορθῶν ὄλα. Ἀμέσως θὰ διατάξω νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον Ἄδης· κάμνομεν μάλιστα καὶ οἰκονομίαν γαιανθράκων καὶ ζύλων. Εἶνε κριμα τῶνόντι νὰ βασανίζωμεν αἰωνίως οἱ δυστυχεῖς ἀνθρώποι· τί μὲ πταίουν, ἀπρὸ ἐγὼ τοὺς ἐπλάσα μὲ τοιαύτην φύσιν; νομίζεις ὅτι μὲ μέλει, ἂν μὲ λατρεύουν ἢ ὄχι; Ἐγὼ, νὰ σὲ εἰπῶ (θὰ εἶνε ἴσως τώρα τρεῖς χιλιάδες καὶ πλέον ἔτη, ἐστὶν ἀκόμη δὲν ἦσο γεννημένος) ἤκουσα τὰς συμβουλάς μερικῶν Ἑβραίων, κατ' Ἀβραάμ, κατ' Μελχισεδέκ, ἐνὸς ψωραλέου Ἰὼβ καὶ τινων ἄλλων οἱ ὅποιοι μὲ παρεπονούντο ὅτι δὲν εἶνε δίκαιον καὶ ὀρθόν, αὐτοὶ τὸσον ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ἀνθρώποι, νὰ εἶνε μαζὺ μὲ τούτους ἄλλους ἀμικτωλοὺς, ἀπίστους καὶ κακούργους εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ γείνην ἐν χωριστὸν μέρος, εἰς ἄδης, ἔνθα νὰ τιμωρῶνται κατόμενοι καὶ τυραννοῦμενοι οἱ πταίσται. Γνωρίζεις τὸν χαρκατῆρα μου, τοὺς ἤκουσα καὶ εἶπα ἀμέσως νὰ γείνη ὁ Ἄδης, καὶ ἐγένετο ὁ Ἄδης. Κατάρθωσαν οἱ ἄθλιοι νὰ διεγείρωσι τὴν φιλοτιμίαν μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μου· καὶ τῶνόντι ἐσκέφθην διακί νὰ μὴ μὲ λατρεύωσιν ὄλοι, ἀλλὰ νὰ τολμῶσι μάλιστα καὶ νὰ μὲ ὑβρίζωσιν ἐνίοτε; θεοάνθην τὴν ἀξιοπρέπειάν μου προσβαλλομένην, καὶ διε-

τριώτας του, κατεσκεύασεν ἐν πλοῖον ἐξ αὐτοῦ τοῦ χάρτου, τὸ ὅποῖον ἐξύγιζε μόλις 25 ὀκάδας καὶ ἐπεχειρήσεν ἐν ταξιδίῳ δὺο χιλιάδων μελλίων εἰς τὸν Ὀκεανόν!!

Πάλιν ἐν Ἀμερικῇ: Τὴν περιώνυμον Τάννερ, τοῦ ὁποῖου τὰ πειράματα μετ' ἀγωνίας παρεκολούθηον οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, (διότι ἐπρόκειτο, ὡς γνωστὸν, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ ζήσῃ τρώγων ἀπαξ μόνον τοῦ μινός) ἐμειώθη εἰς ἄλλος, Ἀμερικανὸς πάλιν, ἐπὶ 51 ἡμέρας οὐδεμίαν τροφὴν λαβὼν! Τὸ πείραμα ὅμως τοῦτο εἶχε καθαρῶς ἐγωιστικὸν χαρακτῆρα· διότι ὁ πειραματιζόμενος ἦτο παρὰφρων, ὀνόματι Clark, καὶ συνέλαβε τὴν σῶφρονα ταύτην ἰδέαν φρονῶν ὅτι μόνον διὰ τῆς αἰστίας δύναται νὰ θεραπευθῇ. Τῶνόντι εἰς τὴν 51ην ἡμέραν ἦτο ἐντελῶς ὑγιὴς τὰς φρένας!

Ὅσον ἐνθαρρυντικὸν εἶνε τὸ γεγονός τοῦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις!!

Διωνίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν! Αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τὸσον θὰ προδεύσουν, ὥστε μετ' ὀλίγον ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τέχνας θὰ θεωρούμεθα ὡς ἄγριοι λαοί.

Ὁ κ. Τζόν Γκόδερ ἐπιθέτων δὲν ζεῦρω πῶς τὰς φωτογραφικὰς εἰκόνας τῶν μελῶν μίσες οἰκογενείας τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, κατορθώνει νὰ ἐξαγάγῃ μίαν φωτογραφίαν ἔχουσαν τὸν γενικὸν τύπον τῆς οἰκογενείας.

Ὁ ἴδιος κατάρθωσε νὰ ἐρεύρῃ μίαν ἀπλοστατήν μηχανήν, δι' ἣς οἱ καθήμενοι εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου, παραδείγματος χάριν, δύνανται εὐκόλως νὰ μετρῶσι τὰς ἀκτίνας τῶν τροχῶν μίσε ἀμάξης διερχομένης ταχύτατα, ἢ νὰ μετῶσι τὰ βήματα καλπάζοντος ἵππου·

ταξὴ τὴν τιμωρίαν των, λίαν ἐπιπολαιῶς πράξας, τὸ ὀμολογῶ. Ἐκτοτε οὔτε κ' ἐσκέφθην περὶ τούτου, ἀρήσας ὄλην τὴν φροντίδα εἰς αὐτοὺς τοὺς χαχάμηδες· ἀπ' τὸ Θεοῦ καὶ στὰ χεῖρά τους. Σὲ εὐχαριστῶ ὅτι μὲ ἐξάγεις τῆς πλάνης. Αὐρίον λίαν πρῶι θὰ ἐορτασθῇ ἐπιστήμης ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κολαζομένων. Ἐτελείωσε!!

Ὁ Μονογενὴς ὠρμητε πλήρη παρεφόρου χάρις καὶ ἠσπάσθη ἐπανειλημμένως τὴν δεξιάν τοῦ Ὑψίστου· οὐδέποτε ἠλπίζε μίαν τοιαύτην αἰσίαν καὶ ἀπότομον λύσιν τῆς ἐπιθυμίας του ἣτις τὸν διεβίβρωσκεν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου· τί ἄλλο ἐπεθύμει ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων; οὐδεμίαν πλέον τύψιν συνειδότης τῷ ἐμείνε διὰ τὰ κακὰ τὰ ὅποια ἄλλοτε ἐπήνεγκεν ἀκουσίως εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ἔσωσε πλέον αὐτὴν ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Καὶ ὁ Παντοδύναμος, οὐχὶ ὀλιγώτερον συγκεινημένος τὸ ἐκράτει σφιγκτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν ἠσπάζετο. Ἦτο τῶνόντι συγκινητικὸν θέαμα νὰ τοὺς ἐβλεπέ τις.

Αἴφνης ἤχεῖ ὁ ἠλεκτρικὸς κώδων τῆς αἰθούσης· εἰς τὸ ἐπιτακτικὸν πρόσταγμα τοῦ Ὑψίστου, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς γέρον μὲ ἀπαστράπτουσαν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων στολήν· ἡ λευκὴ ὡς χιῶν γενειάς του κατῆρχετο σχεδὸν μέχρι τῶν γονάτων· αἱ ρυτίδες τοῦ προσώπου του ἦσαν ἀπειράριθμοι, ὡς κυματῖδια διεγειρόμενα ὑπὸ ἐλαχίστου ἀέρος ἐπὶ μικρὰς ἐπιφανείας ὕδατος· οἱ

Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶνε ἐν ἀπλούστατον μικρὸν κιβώτιον, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐν χωνοειδῆς βάλθυσμα τετραγώνου, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ἄλλη ὀπὴ μικρὰ ὡς ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν ὁποίαν φράσσει δικλείς ἀνοιγοκλείουσα ταχύτατα δι' ἐνὸς μηχανισμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ διὰ τῆς ὀπῆς παρατηρῶν ὀφθαλμὸς βλέπει τὰ ταχέως κινούμενα ἀντικείμενα σχεδὸν ὡς ἀκίνητα.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν οἱ καφετζήδες τῆς Πλατείας Συντάγματος καὶ τῶν Χαρτείων.

Ὁ αὐτὸς Γκόδερ, ναί, μάλιστα, ὁ Γκόδερ ἐγεννήθη φαίνεται μόνον καὶ μόνον νὰ ἐντροπιάσῃ τοὺς φωτογράφους τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἰδοῦ.

Δὲν σὲ φθάνει ὅτι φέρεις νυχθημερόν τὰ μούτρα σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· δὲν σὲ φθάνει ὅτι τὰ βλέπεις εἰς τὸν καθερπύην, εἰς τὰ ἔλη τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρῆ, εἰς τὰς λαμπούσας περὶ τῶν Κυριῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρίους στίλβοντας ὀφθαλμοὺς τῶν ὑπαστυνόμενων, κλητῆρων καὶ χωροφυλάκων· ἀλλὰ σὲ κατεβαίνει ἰδέα νὰ τὰ ἰδῆς καὶ φωτογραφημένα. Καλὰ· εἶσαι κύριος.

Μεταβαίνεις εἰς τὸν Φωτογράφον, ὁ ὅποιος μετὰ ἡ ἀνευ μειδιάματος, σὲ ὀδηγεῖ εἰς μίαν αἰθουσαν θερμικρασίας λουτρικῆς· δὲν πειράζει· χάριν τοῦ ἐκυτοῦ σου ὑπομένεις· ἡ μεγάλη σου φιλοδοξία εἶνε νὰ βλέπῃς τὸν ἐκυτόν σου χάρτινον· ἔ! δι' αὐτὴν θυσιάζεις μερικὰς ὀκιάδας ἰδρωτός. Ἀλλὰ οὔτε διὰ τοῦ ἰδρωτός σου, οὔτε διὰ τῶν χρημάτων σου, θὰ ἔχῃς τὸ ὠραῖον ἀντίτυπόν σου, ὅχι πρέπει καὶ νὰ παραστήσῃς ὀλίγον.

Εἶσθε ὑποθετέον τέσσαρες φωτογραφούμενοι· δύο Κυρίαί καὶ δύο Κύριοι· ὁ φωτογράφος ἀμέσως σὰς μεταβάλλει εἰς ἡθοποιοὺς παντομίμας· ὁ ἴδιος γίνεται ὑποβολεύς.

Ἄφρει, χωρὶς νὰ σφουρίξῃ, τὴν αὐλαίαν, δηλαδή τὸ πα-

ραπέτασμα τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὴν ποσότητα τοῦ φωτός· αὐτὸ ὅμως διαρκεῖ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας· ἄς εἶνε· ἀρχίζε· ἢ παρὰστασις· προσοχὴ!

ΣΚΗΝΗ Α'.

Φωτογρ. Λάβετε τὰς θέσεις σας! Αἱ κυρίαί καὶ οἱ κύριοι νὰ σταθοῦν, παρακαλῶ, ἐναλλάξ· ὁ πρῶτος Κύριος παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ τὸ καρφίον τοῦτο ἀφελῶς· (τὸ δεῖκνυει δεξιὰ εἰς τὸ τοίχον)· μὴ σφίγγεσθε· ἀβιάστως· ἔτσι· καλὰ.

Ἡ Κυρία, παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ ἀσκαρδαμυκτεῖ ἐμὲ· ἕνα ἐλαφρὸν μειδιάμα δὲν δίδετε, κυρία, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν σας; ἔτσι· μὲ ἀφέλειαν· ὠραῖα!

Ὁ τρίτος Κύριος· δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βλέπῃ ταῦτοχρόνως μετὰ τῆς τελευταίας κυρίας (ζητῶν σημεῖόν τι) νὰ, π. χ. αὐτὴν τὴν μυῖαν· ἐδῶ εἰς τὸν τοίχον;

Ἡθοπ. — Βλέπουσι.

Ἡ Κυρία. — ταῦτοχρόνως νὰ βλέπωμεν; ἢ ἐναλλάξ;

Φωτογρ. Ταῦτοχρόνως! ταῦτοχρόνως! ἔτσι· καλὰ· ὠραῖα· μὴ σφίγγεσθε! ἀκίνητοι!

(Ὁ φωτογράφος ὑποβολεύς τίθεται ὀπισθεν τῆς μηχανῆς· τοῦ καὶ καλύπτεται διὰ τοῦ μαῦρου καλύμματος ὡς ἱεροδιδάκοντος χειροτονούμενος εἰς παππᾶν.)

Οἱ ἡθοποιοὶ ἤδη ἐκοκκάλωσαν πλέον· τοὺς οἰκτείρομεν:

Φωτογρ. Ὁ πρῶτος Κύριος, παρακαλῶ, νὰ ἀπομακρύνῃ ὀλίγον τὴν μικρὸν δάκτυλόν του ἐκ τῶν ἄλλων δακτύλων· ἡ κυρία δὲν ὑψώνει ὀλίγον τὸν λαϊμόν τῆς; τὸ γόνατόν σας, Κύριε, μὴ τὸ κάμπτετε τόσο. Ἐκεῖνο τὸ μειδιάμα σας ὀλίγον τι ἐλαττώσατέ το, Κυρία, παρακαλῶ, ἂν εἶνε δυνατὸν ὁ τρίτος Κύριος ἄς μὴ σφίγγῃ τόσο τὴν καθέκλαν· τὸ ριπίδιον ἀνεστραμμένως κρατήσατέ το, σὰς ἱκετεύω· ὁ λαϊμοδέτης σας εἶνε ἀτακτος· τὸ μν-

ὀφθαλμοὶ τοῦ δὲν ἐφάνοντο, διότι ἔφερε δίοπτρον ἐκ μελανωτάτου χρώματος, δι' αὐτὸ καὶ μόνον ἠδύνάτο νὰ ἀτενίσῃ πᾶς μακρῶς τὸν ὡς ἦλιον ἀστράπτουσα Ὑψιστον ἢ ὅλη φυσιογνωμία τοῦ ἐξέφραζε σοβαρότητα δουλικήν. Ἦτο ὁ αὐλόαρχος Μαθουσαλάς· ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς ἐκράτει δίσκον χρυσοῦν διὰ πολυτίμων λίθων πεποικιλμένον· εἰς ἐν ἐρωτηματικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς νεῦμα τῆς Α. Μεγαλειότητος, προσχώρησεν ὀλίγα βήματα θέτων τὴν δεξιάν του ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ποιῶν βαθυτάτην ὑπόκλισιν ἐπαρουσίασε τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ἦσαν δύο ἐπισκεπτήρια.

— Εἶνε ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ ὁ κύριος Σωκράτης! ἀνεφώνησεν ἡ Α. Μεγαλειότης ἀποταθείς πρὸς τὸν Μονογενῆ.

— Εἰπέ αὐτοῖς νὰ εἰσελθῶσιν, Μαθουσαλά· ὁ γέρον στραφείς ὡς μηχανὴ ἐξῆλθε τῆς Αἰθούσης.

— Παράδοξος μοὶ φαίνεται, λέγει ὁ Μονογενῆς, ἡ τοιαύτη ἐκτακτος ἐπίσκεψις· ἔχω μίαν προκίθησιν...

— Καὶ ἐγὼ εἶμαι περίεργος νὰ μάθω, διέκοψεν ὁ Παντοδύναμος, διὰ ποῖον λόγον ἔρχονται· εἶνε ἀρκετοὶ αἰῶνες, ἀφ' οὗτου δὲν τοὺς εἶδα. Ἐν τούτοις λάβε, παρακαλῶ, τὴν θέσιν σου καὶ ἄς περιμεινῶμεν.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Πατὴρ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ ἐκθαμβοῦντος τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγαλοπρεποῦς θρόνου· ὁ δὲ Μονογενῆς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς εἰς μικρότερον θρόνον, δι' ἐνὸς δὲ διὰ τῶν χειλέων συρίγγματος τοῦ Παντοδύναμου ἐπέταξε καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει

περιστερῆς καὶ ἐστάθη εἰς τὸν ἀέρα ἀκίνητον μεταξὺ καὶ ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν δύο, ἐκπέμπον ἀκτινοειδῶς ἀστράπτου φῶς ἐκ τοῦ βράχους του.

Μετ' ὀλίγον παρουσιάθησαν ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ ὁ Σωκράτης φέροντες διπλᾶ μελανᾶ δίοπτρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, προπορευομένου τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐκρίθη κελὸν νὰ μείνῃ κάτω· δὲν εἶχε δὲ λόγον νὰ στενοχωρηθῆ, διότι τὸν προσεκάλεσαν ὁ Ἀρχάγγελος, ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, Μιχαὴλ εἰς τὰ ὠραῖα δωματίᾳ του, ἐνθα συνωμίλουν περὶ διαφόρων στρατιωτικῶν πραγμάτων καταβρέχοντες τὰς συζητήσεις των δι' ἀφρώδους καμπανίτου.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐνευσε διὰ τῆς χειρὸς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του νὰ λάβωσι θέσιν, καὶ ἠρώτησε μετὰ μειδιαιότητος πλήρους καλοκαγαθίας τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως των.

Ὁ Ἅγιος Πέτρος, ὡς ἐσυμφωνήθη μεταξὺ των, ἔλαθε πρῶτος τὸν λόγον, ποιήσας βαθυτάτην ὑπόκλισιν, καὶ εἶπεν ὅτι ἦλθε νὰ καθυποβάλλῃ τὰ σεβάσματά του εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, διότι εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ τύχῃ τῆς τιμῆς ταύτης· πρὸς τούτους δὲ ἦλθε νὰ βοηθήσῃ τὸν κ. Σωκράτην εἰς μίαν παράκλησιν, ἣν ἔχει νὰ κέρῃ πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα· τολμᾷ δὲ νὰ πιστεύσῃ ὅτι αὕτη ἐν τῇ ἀπειρῷ ἀγαθότητι καὶ εὐσπλαγγνίᾳ τῆς θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ μίαν παράκλησιν ἀνδρὸς, οἷος ὁ κ. Σωκράτης, τοῦ ὁποῖου ἡ διαγωγή ἐν τε τῷ ἄλλῳ κό-

δύλιον εἶνε κελὸν νὰ μὴ φαίνεται, Κύριε· Κουμπωθήτε ἔσετε· ἔξκουμπωθήτε ἔσετε· προχωρήσατε ὀλίγον τι· ὀπίσω ἢ κοιλία· ἐμπρὸς ὁ ὦμος. Χαρούμενοι· ἀφελῶς. Καλὰ.

(Οἱ δυστυχεῖς ἀκούσιοι ἡθοποιοὶ τῆς τραγικοκωμικῆς ταύτης Παντομίμας ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον λαμβάνουν τὰς διαφόρους ὑπαγορευόμενας στάσεις καὶ φυσιογνωμίας· τοὺς κλαίονεν.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

Φωτογρ. (ἀποκαλυπτόμενος καὶ τείνων τὴν χεῖρα νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ πῶμα τῆς μηχανῆς). Τώρα κυρίαί καὶ κύριοι, εἶνε ἡ κριτικὴ, ἢ ψυχολογικὴ στιγμή. Προσοχὴ! μὴ κινεῖσθε· ἀρχίζω! θὰ ἀρχίσω! μὴ στενοχωρηθῆτε! ἀφελῶς! ὁ πρῶτος Κύριος, βλέπω, ἐπλησίασε πάλιν τὸν μικρὸν δάκτυλον· ἔσετε, ὁ λαϊμὸς πρὸς τὰ ἄνω παρακαλῶ· ἀρχίζω! θὰ ἀρχίσω! ἤρχισα! τὸ γόνατο πρὸς τὰ ἔξω ὀλίγον τι· τὸ ριπίδιόν σας Κυρία· ἐμπρός! θὰ ἀρχίσω! νὰ! ἤρχισα! ἀκίνητοι! μὴ ἀπομακρύνεσθε Κύριε ἀπὸ τὴν Κυρίαν. Προσοχὴ! ἀρχίζω! ἐκεῖνο τὸ κομμάτιον σας δὲν εἶνε δυνατὸν Κύριε νὰ μὴ φαίνεται! Λοιπὸν! σὰς παρακαλῶ προσέξατε! δύο τρίχες τοῦ μύστιακός σας δὲν στέκονται καλῶς. Ἀκίνητοι! ἤρχισα! ὅπο.

(Ἄφεται τὸ καπάκιον, καὶ καταπετάγγονται οἱ φωτογραφούμενοι.)

Τὸ σιωπηλὸν τοῦτο δρᾶμα εἶνε ἱκανὸν νὰ συγκινήσῃ καὶ τὴν σκληροτέραν καρδίαν πλὴν τῆς τοῦ φωτογράφου. Τοὺς ἐτυράνησεν, τοὺς ἔλυωσεν, τοὺς ἐτελείωσε! Ἀποτέλεσμα. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὁ φωτογραφηθεὶς ἢ θὰ ὀμοιάζῃ στὴλῃν ἄλματος, ἢ τεμάχιον σανίδος, ἢ πῶμα Ἀνατομείου. Ἡ φυσιογνωμία θὰ εἶνε καθαρῶς τεχνητὴ

μὲ προσποιητὸν μειδιάμα, μὲ οὐδεμίαν ἐκφρασιν, ἢ ἀγρία· ἔχω μίαν φωτογραφίαν ἐνὸς φίλου μου Ἡπειρώτου μὲ ἀλθωνικὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ὁποίαν σπανιώτατα τολμῶ νὰ ἀτενίσω· εἶνε ἀγριωτάτη· εἰς ὄσους τὴν εἰδείξα, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· καὶ ἐν τούτοις ὁ φίλος μου εἶνε ἡμερώτατος. Πῶς κατώρθωσεν ὁ φωτογράφος νὰ τὸν ἐξαγρίωσῃ, εἶνε μυστήριον!

Ἐ, λοιπὸν· ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτύρια ὁ ἀμερικανὸς Γκόδερ μᾶς σώζει. Ἐφεῦρον ἕνα τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ φωτογραφῇ εὐρισκόμενος ἐντὸς ἀμαξοστοιχίας τρεχούσης μὲ τὴν μεγίστην ταχύτητα. Ἀπὸ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ π. χ. σιδηροδρόμου δύναται νὰ φωτογραφῆσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἰμαλιεῖου κορυφῆς τοῦ κ. Παρασκευαῖδου μέχρι τοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς, ὅλα τὰ ἐν τῷ μεταξὺ εὐρισκόμενα ἀντικείμενα· οἷον τὸν Πάρνηθα, τὸ Δαφνί, τὸν ἐλαιῶνα, τὰ ἀμπέλια, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα εἰς οἰανδήποτε στάσιν ἔτυχον νὰ εὐρεθῶσι. Ὁ μόνος κόπος τοῦ Γκόδερ θὰ εἶνε νὰ συναζῇ τὴν ὡς κορδέλλαν ὑπὸ τῆς μηχανῆς τοῦ ἐκτυλισσομένην φωτογραφικὴν εἰκόνα.

Ὁ μέγας Γκόδερ ἐλάτῃς τοῦ ὅτι μᾶς σώζει ἀπὸ τὴν ἱεροδικαστικὴν αἰθουσαν τῶν συνήθων σημερινῶν φωτογράφων, μᾶς ἀπκλάττει ἀκόμη ἀπὸ μίαν φοβεράν ἀπωλειαν χρόνου, ὁ ὅποιος εἰς τὴν πατρίδα του τοῦλάχιστον εἶνε χρήματα.

Τὰ σύρτα καὶ τὰ φέρτα πρὸς τὸν φωτογράφον δὲν ὑπάρχουν· διότι ὁ Γκόδερ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς πετριώτας του ὅτι· ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ φωτογραφηθῇ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἄς μὲ γράψῃ τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Πρὸς τὸν Κύριον Γκόδερ, Mastard Street. Νο 5.

Τὴν ὥραν, π. μ. ἢ . . . μ. μ. θὰ εἶμαι εἰς τὴν ὁδὸν

σφω καὶ ἐνταῦθα ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἡμέμπος, καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπηρεσίαι παρέσχον μεγάλην ἐκδοῦλευσιν εἰς τὸ Κράτος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Αἱ λέξεις αὗται ἐλέγχθησαν μετὰ ἀρκετῆς συγκινήσεως καὶ διακοπῆς ἐνίοτε.

Μετὰ ταῦτα ἠρώτησεν ὁ Παντοδύναμος τὸν Σωκράτην, ὁποῖου εἶδους ἦτο ἡ χάρις ἣν ἐζήτει. Πρὸς στιγμήν ὁ Σωκράτης ἐδίστασε καὶ προσέβλεψε πρὸς τὸν Ἅγιον Πέτρον· ἀλλ' εἶτα μετὰ θάρρους ἐξέθηκε τὴν ἐπιθυμίαν του.

— Μεγαλειότατε, εἶπε, πρὸ καιροῦ φλέγομαι ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ ἴδω ἰδίως ὀφθαλμοῦς τὴν πρόοδον, ἣν ἔκαμον ἐκεῖ κάτω οἱ ἄνθρωποι, κυρίως δὲ εἰς τὴν ἰδικιτέραν μου πατρίδα, τὰς Ἀθήνας. Ἀκούω ἐνίοτε συγκεχυμένως τινὰς διηγήσεις περὶ θουμυσιῶν ἀνεκαλύψεων, νεωτέρων φιλοσοφικῶν ἰδεῶν καὶ περὶ τῶσων ἄλλων πραγμάτων, τὰ ὅποια μοὶ φαίνονται ὡς μῦθοι. Πῶσον δὲ θὰ σὰς εἶμαι εὐγνώμων, Μεγαλειότατε, ἐὰν μοὶ ἐπιτρέψῃτε νὰ καταβῶ εἰς τὴν Γῆν διὰ τῆς παντοδύναμου βοηθείας σας! Δόξα Ὑμῖν, εἶμαι λίαν εὐτυχὴς ἐνταῦθα· ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν μου ταύτην τραχέει πολὺ τὸ πάθος τῆς νοσταλγίας, ὑπερ πρὸ πολλοῦ μὲ κατεκυρίευσεν· ἔχω πλήρη συνειδήσιν ὅτι γίνομαι φορτικός, καὶ μάλιστα ἐτι φορτικώτερος, ἐὰν σὰς εἴπω ὅτι σκοπεύω νὰ συμπαραλάβω ἕνεκα τῶν γηρατειῶν μου, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην.

— Καὶ ἐν ὀνόματι τίνος, παρακαλῶ, ἐπιθυμεῖς νὰ κα-

ταβῆς κύριε Σωκράτη; ἠρώτησεν ἡ Α. Μεγαλειότης μετὰ τοιαύτης σοβαρότητος, ὥστε σχεδὸν ὁ Σωκράτης ἔγασεν τὸ θάρρος καὶ τὴν φιλοσοφικὴν του ἀπάθειαν.

— Ἐν ὀνόματι οὐδενός, Μεγαλειότατε! ὡς ἀγνωστος, incognito . . .

— Ἄ! τότε ἀλλάζει· διότι ὅταν ὑπάγῃ τις ἐκεῖ ἐκ μέρους μου, (καὶ προσέβλεψε μειδιῶν συγχρόνως ὁ Ὑψιστος τὸν δεξιᾶ καθήμενον Ὑῖόν του) τότε βλέπτει μᾶλλον τὴν ἀνθρωπότητα.

Σιγῇ ἐπεκράτησε πρὸς στιγμήν, διότι ὁ Παντοδύναμος ἐδίσταξε καὶ δὲν εἶδε καταπρατικὴν ἀπάντησιν· τὰ πράγματα εὐρίσκοντο εἰς κρίσιμον κατάστασιν. Ἀλλὰ τὸ ἱκετευτικὸν καὶ πλήρες συμπαιθεῖας βλέμμα τοῦ Σωκράτους πρὸς τὸν Μονογενῆ ἠνάγκασε τούτον νὰ λάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν δι' ἐνὸς λογιδρίου θερμοστάτου καὶ λίαν κολακευτικῶν διὰ τὸν Σωκράτη, καὶ ἐν τέλει ψιθυρίσας κρυφίως λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὖς τοῦ Πατρὸς του, ἔδωκεν αἰσιον πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

— Ἐστῶ, εἶπε μὲ ἔμψαιν ὁ Ὑψιστος, χάριν τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ σοῦ, ὦ Σωκράτες, συγκατανεύω καὶ παραχωρῶ τὴν ἐκτακτον ταύτην ἀδειαν· διότι καὶ οἱ δύο σας εἶσθε ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μου ὑπηκόων· ἀλλ' ἀπαιτῶ πλήρη μυστικότητα νὰ κρατήσῃς ἐκεῖ· ἂν καὶ ἔχω πληρη πεποιθήσιν εἰς τὸν χαρακτήρα σου, οὐχὶ δὲ τόσοσιν εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ ὀρκισθῆς.

τάδε, εις τὸ πάτωμα . . . τῆς ὑπ' ἀριθ. . . οἰκίας; (ὀριστέαν ὄραν, οἰκίαν κ.τ.λ.) εις τὸ παράθυρον...

δοῦλός σας
κ. τ. λ.

Τί κάμνει ὁ Γκόδερ; Ἀναβαίνει ἐπὶ τῆς ἀμάξης του μετὰ τῆς μηχανῆς του καὶ ἐνῶ διέρχεται τὴν ὁδὸν κά- τωθεν τῆς οἰκίας σου σὲ φωτογραφεῖ. Ἀκολουθῶς μετα- θαίνει εἰς ἄλλον πελάτην καὶ καθεξῆς ὡς ἱατρὸς δη- λαδῆ. Δὲν στέκεται πουθενά. Δὲν θέλεις εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, νὰ φωτογραφηθῆς; ἔχει κελῶς δὲν ἔχεις παρὰ νὰ ὀρίσῃς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιθυ- μεῖς. Εἰς τὸν περίπατον; εἰς τὸ καφενεῖον; εἰς κήπον; Εἶνε ἀδιάφορον εἰς τὸν Γκόδερ; θὰ σὲ εὔρη ἐφ' ἀμάξης ἢ ἐφιππος, ὅπου καὶ ἂν εἶσαι.

Μετὰ 24 ὥρας ἔχεις τὸν χάρτινον ἐκυτόν σου καὶ εἶ- σαι μαγευμένος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ φωτογραφεῖν, διὰ τὴν ἐφευρέσειν τοῦ ὁποίου κυχᾶται ἡ Ἀμερικὴ, μόνον ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπαρβληθῆ ἢ οὐχ ἦττον εὐφυῆς ἐφευρέ- σεις τοῦ κ. Κοσσονάκου, διὰ τὴν ὁποίαν δικαίως σεμνύνε- ται ἡ Ἑλλάς καὶ ἀντιποιεῖται μάλιστα τὴν προτεραιό- τητα τῆς ἐφευρέσεως; διότι κυρίως τὸ σύστημα τοῦ Γκό- δερ εἶνε μόνον μία τροποποίησις καὶ τελειοποίησις τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Κοσσονάκου. Ὡς εἶνε πασίγνωστον ὁ κ. Κοσσονάκος, ἀλείφων τὴν παλάμην του με χημικὰς τινὰς οὐσίας, τὴν ἐφαρμόζει βικίως ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ φωτο- γραφηθησομένου μετ' ὀλίγον δὲ τὸ ἀντίτυπον εἶνε ἔτοι- μον. Πρὸς δὲ, ὅπως τὸν ἐμιμήθη καὶ ὁ κ. Γκόδερ, δύνα- ται καὶ ἐφιππος νὰ φωτογραφῆσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄλλ' ὁ κ. Γκόδερ ὄχι μόνον ἐφιππος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀ- μάξης καὶ ἀπὸ τρεχούσης ἀμαξοστοιχίας σιδηροδρομικῆς δύναται νὰ φωτογραφῆ; πρὸς τούτοις ἄλλη μία διαφορὰ

εἶνε ὅτι δὲν μεταχειρίζεται τὴν πλάκην τοῦ κ. Κοσσονά- κου, ἢς ἡ ἐφαρμογὴ ὁμολογουμένως πρερυσιάζει πολλὰ ἄτοπα καὶ ἐλλείψεις.

Ὁ κ. Κοσσονάκος θὰ κερδίσῃ μεγάλην ὑπόληψιν, ἐὰν ἀκολουθῆσῃ τὴν πλεονεκτοῦσαν καὶ ἀνώδυνον καὶ εὐγενῆ Γκοδέρειον μέθοδον, εἰς τὴν ἐφευρέσειν τῆς ὁποίας ἄλλως τε συνέτεινε πολύ.

ΤΟ ΚΟΥΡΜΠΑΝ-ΒΑΙΡΑΜ ΕΝ ΚΑΙΡΩ!

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Χθὲς ἤρχισεν τὸ Κουρβάν Μπαϊράμ, τὸ Πάσχα τῶν Ὁ- θωμανῶν.

Ἀπὸ τῆς 7 πρωϊνῆς ὥρας ὁ Κεδίβης ὑποδέχεται τὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς, τοὺς προξένους, ἰδιώτας καὶ μαθητὰς. Ἡ ὑποδοχὴ γίνεται εἰς τὸ παρὰ τὸν Νεϊ- λον ὠραῖον ἀνάκτορον Ghézira, ὅπου μετέβη καὶ ὁ ἡμέ- τερος προξένος κ. Ράλλης μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ προξενίου κ. Ι Μητσάκη καὶ τοῦ διερμηνέως, τοῦ κα- βάση κρατοῦντος μεγάλην ἀργυρᾶν βράβδον, κατὰ τὴν συ- νήθειαν. Ἐν τῇ πρὸς τὸ ἀνάκτορον ἰδῶ ἦσαν παρατε- ταγμένοι χωροφύλακες χειρετῶντες; ἄλλοτε ἦτο ὅλος ὁ στρατός. Τὸ ἀνάκτορον ἦτο κεκοσμημένον πολυτελεστάτα διὰ χρυσῶν καὶ κρυσταλλίνων ἐπιπέλων. Εἰς μέγαν διά-δρομον ἢ μᾶλλον αἰθουσαν ἀνέμενον πλῆθος μεγιστάνων, ἀρχαὶ καὶ οἱ τελετάρχαι. Εἰς παρακειμένην δ' αἰθουσαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν στολῇ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὁ προξένος τῆς Ἰταλικῆς πρερυσίασε τοὺς ἡμετέρους εἰς

κωφοὶ φωναὶ ἀπέσπασαν αἴφνης τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ θόρυβος καὶ αἱ φωναὶ αὗται βαθμῆδὸν ἐγί- νοντο εὐδικαικρίτωσαι, καὶ μετ' ὀλίγον οὐδεμίαν ἀμφιβο- λία ὑπῆρχεν ὅτι ἦτο μία σπουδαία διχθῆλωσις τῶν μα- κάρων οὐχ ἦττον ὁ Παντοδύναμος ἐταράχθη σφοδρᾶ, διότι οὐδέποτε ἄλλοτε παρόμοιον γεγονός εἶχε συμβῆ ἐν τῷ Παρδαίσιω δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ μαντεύσῃ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης ἐπαναστάσεως. Τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν Μακκάρων ἐπλησίασε τέλος με ἀπερίγραπτον θόρυβον εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον ἕνα πρῶην ἀρχιερέα τῆς Κύπρου ὀνόματι Ἁγίον Μεσσηνέρον· πλῆθειον αὐτοῦ ἦγατο ὑπὸ πολλῶν ὠθούμενος καὶ δερόμενος εἰς ἀνθρω- πος ὠχρός, ἰσχνός, με ἠλλοιωμένους χαρακτηρισμοὺς τοῦ προσώπου καὶ σχεδὸν λειπόθυμος ἦτο ὁ ὁμογενῆς Τσε- γραπόντης.

(Ἀκολουθεῖ).

— Μὰ Δία . . . εἶπε ζωηρῶς καὶ λίαν προθύμως ὁ Σωκράτης.

Ἄλλ' ὁ Ἁγίος Πέτρος τοσοῦτον ἰσχυρῶς εἴλικυσε τὸν τριβῶνα τοῦ Σωκράτους, ἥμα ἤκουσε τὴν λέξιν ταύτην, ἦτις βεβαίως τῷ διέφυγε, ὥστε ὀλίγον ἐδέησε νὰ τὸν ἀνατρέψῃ. Ἀσβεστος γέλωσ κατέλαθε τὴν Α. Μεγα- λειότητα καὶ τὸν Μονογενῆ διὰ τὴν κωμικὴν ταύτην σκηνήν. Ὁ Ὑψίστος τὸν ἀπήλλαξε τοῦ περαιτέρου ὄρ- κου προσθέσας ὅτι τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶι πρέπει νὰ εἶνε ἔτοιμος, διότι ἐννοεῖ νὰ παρᾶσχη ἐν λαμπρὸν θέαμα εἰς τοὺς ἀπελευθερωθησομένους κατοίκους τοῦ Ἄδου. Ὡς σὲ; ἐξαποστεῖλαι, εἶπε, δι' ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς ἀεροστάτου.

Τὰ περὶ τοῦ Ἄδου ἐφάνησαν εἰς τὸν Ἁγίον Πέτρον ὡς ὄνειρον σκοτοδίνην τὸν κατέλαθε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐν- νοήσῃ τί ἤθελε νὰ εἶπῃ διὰ τούτου ὁ Παντοδύναμος; ἔστρεψε τὸ πλῆρες ἀπορίας βλέμμα του πρὸς αὐτόν, ὅποτε πρὸς τὸν Μονογενῆ; ἐπὶ τέλος ὁ Πολυέλκος τὸν ἐξήγαγε τῆς ἀπορίας εἰπὼν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς αἱ πόλεις τοῦ Παρδαίσιου εἶνε διὰ πάντας ἀνοικταί, καὶ δὲ Κλειδεσ ἀναρτῶνται διὰ παντός εἰς τὸν τοῖχον.

— Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, εἶπεν ὁ Ἁγίος Πέτρος, σταυροκοπηθεὶς καὶ ποιῶν βαθυτάτην ὑπόκλισιν· ἡ χαρὰ δὲ ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του, διότι ἐσυλλογίζετο τὰ ἀμύθητα μέλλοντα κέρδη τοῦ καφ- ρενεῖου του.

Ὡς ἀπὸ χιλιᾶδων στομάτων μικροῦθεν ἐρχόμενοι ὑπό-

τοὺς προξένους τῶν διαφόρων δυνάμεων, τὸν πρωθυπου- ργὸν Σερφ, τὸν Ριάζ καὶ λοιποὺς ὑπουργούς. Μετ' ὀλί- γον δὲ ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ Κεδίβης ἀναμένει τὸ διπλωμα- τικὸν σῶμα καὶ τοὺς ἄλλους πρερυσιασθέντες; εἰσ- ῆλθον λοιπὸν εἰς μεγάλην αἰθουσαν καὶ ἐκάθησαν οἱ τε προξένοι καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ Ἁγγοὶ στρα- τηγοὶ, κλπ. Ἀμέσως δὲ εἰσορμῶσιν 70 περίπου ὑπηρεταὶ ἰσαριθμοὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ, φέροντες τσιμπούκια καὶ μικροὺς χρυσοὺς δίσκους καὶ τοποθετήσαντες ταῦτα ἐνώπιον ἐκάστου ἐξήλθον ἤρχισαν δὲ ὅλοι νὰ κκπνίζου- ν ἐν σιγῇ. Μετ' ὀλίγα λεπτά εἰσορμῶσιν ἄλλοι τόσοι ὑπη- ρεταὶ καὶ οἱ καφετζῆδες φέροντες εἰς ἀδαμαντοκόλλητα δοχεῖα τὸν καφέ. Ἐκαστος δὲ τῶν ὑπηρετῶν ἐδίδεν εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀνὰ ἕν ζάρφιον μετὰ κυαθί- σκου, περιέχοντος δύο τρεῖς σπαγόνας καφὲ καὶ μόλις τὸ ἔπινον, τὸ ἐλάμβανον ἕκαστον ζάρφιον θὰ εἶχε περὶ τοὺς 50 ἀδάμαντας. Ἐπειτα εἰσῆλθον οἱ πρῶτοι ὑπηρεταὶ καὶ ἐλάθον τὰ τσιμπούκια· πάντα δὲ ταῦτα ἐγίνοντο ἐν σιγῇ. Μεθ' ὃ ὁ Κεδίβης ἠγέρθη καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύ- ραν χαίρεισας ἕνα ἕκαστον διὰ χειραψίας. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξήλθον καὶ κατέβησαν τὴν κλίμακα προηγουμένου τοῦ Μάλλετ, ὅστις εἶνε ὁ ἀληθὴς ἠγεμὼν ἐνταῦθα.

Τὸ Κάϊρον εἶνε μικρὸν Παρίσι. Αἱ συνοικίαι του εἶνε πλήρεις μεγάρων πολυτελεστάτων, ἔχει δὲ λαμπρὸν θέα-τρον. Τὸ κλίμα του εἶνε κάλλιστον.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡᾶ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Ἡ δίκη τοῦ Πετμεζᾶ

Αἱ! Μὴ τρομάξωσιν οἱ ἀναγνώσται τοῦ Μὴ Χάνεσαι ἐπὶ τῷ τίτλῳ. Μὴ πτοηθῶσιν αἱ ἀναγνώστριαί, νομίζου-σαι ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ ἐφιάλτης οὗτος τῆς δεσποινίδος Βούδλεϋ. Ὅχι! Ἀτυχῶς δὲν περισσεύουν τὰ ἀτμόπλοια οὐδεμίαν τῶν Ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν μας, ὅπως συστή-σασαι δρομολόγιον καὶ προσεγγίζωσιν εἰς τὸν Ἄδην, νὰ μᾶς τὸν κουβκλίσωσι.

Πρόκειται περὶ τῆς δίκης τοῦ Πετμεζᾶ, ἦτις ἐξεδικά-σθη χθὲς ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Κκκουργιουδικῶν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν διαπραχθεῖσαν ἐν Σύρῳ δολοφονίαν τοῦ Μιχ. Χελιδόνη, ἐν ὃ Πετμεζᾶς, πρὸ τοῦ εἰς Πάτρας τερατοურ-γῆματός του, ἐδολοφόνησεν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ Α. Γιαν- νικοπούλου, κουρέως διὰ τοῦ γνωστοῦ διὰ πελέκως κατὰ τῆς κεφαλῆς κτυπήματος, ὅπερ ἀπταιστώσως δυνάμεθα τοῦ λοιποῦ ν' ἀποκαλῶμεν «κτύπημα Πετμεζᾶ.»

Πρόκειται περὶ τοῦ στυγεροῦ ἐκείνου ἐγκλήματος, τοῦ πρωτοφανοῦς εἰς τὴν πόλιν μας, ἦν πρὸ τινων μηνῶν συ- νετάραξεν, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελεσεως του, διότι μετὰ τὴν δολοφονίαν οἱ δολοφόναι κρεουργήσαντες τὸ πτώμα τοῦ ἀτυχοῦς Χελιδόνη, περιέκλεισαν ἐντὸς κιβω-τίου, ἐπεβίβασαν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ ἐρρίψαν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν 25 μίλια μακρὰν τῆς Σύρου.

Δὲν ἐδικάζετο λοιπὸν ὁ Πετμεζᾶς, ἀλλ' ὁ συστασιώ-της του Ἄντ. Γιαννικόπουλος. Διὰ τοῦτο καὶ διέτρι ἀε-λεπτομέρειαί τῆς πράξεως ταύτης, ἀνεγράφησαν ἐν τῷ τύπῳ, δὲν θέλω ἔλθει εἰς τοιαύτας.

Ἄλλως τε καὶ ὁ δικαζόμενος Γιαννικόπουλος, δὲν ὁ-μοιάζει τὸν κκκατομηθέντα Πετμεζᾶν, ἐν φοβοῦμαι μή-πως διώξωσιν οἱ ἐκεῖ κάτω καὶ μᾶς ἐπκνέλθῃ.

Ὁ Γιαννικόπουλος, ἐκτὸς τῆς χαρακτηριστικῆς αὐ-τόν κινικῆς ἀναιδεῖας, ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν, κατὰ τὰ λοιπὰ, ἀπέναντι τῆς ποιηθῆς, ἦτις ἐπεκρέματο τῆς κερ-κλῆς του, ἔτρεμε, ἐδάκρυσε μάλιστα καὶ ὕταν ἀνεμνήσθη τῶν τέκνων του.

Δηλαδῆ αὐτὰ τὰ τέρατα ἔχουσι καὶ δάκρυα, ἔχουσι καὶ καρδίαν, ὅπως ἔχουσι καὶ τέκνα. Ὁ Γιαννικόπουλος, ἂν καὶ νεαρὸς, μόλις 30 ἐτῶν, εἶναι ζωηρὸς καὶ βραδι-νώτατος. Ὁ δὲ Πετμεζᾶς τὸν μετεχειρίσθη, ὅπως δελεά-σῃ τὸν Χελιδόνην, ἐν παρελάθειν εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ μεθ' οὗ κκκατεκλήθη, καὶ εἰς τοιαύτην θέσει τὸν ἐφόνευσε. Δηλαδῆ ὁ Γιαννικόπουλος διὰ τὸν Χελιδόνην ὑπῆρξεν ἢ Δαλιδᾶ τοῦ Σαμφῶνος.

Ἐν τούτοις ὁ Γιαννικόπουλος αὐτὸς τὸν ὅποιον ἐπὶ τέλος βκκρονθεῖς καὶ αὐτὸς ὁ Πετμεζᾶς, κατὰ τὴν εἰς Πάτρας ἀναχώρησιν του, ἠθέλησε νὰ ἔκκαμη εἰς Πειραιᾶ, κατεδικάσθη μόνον εἰς ἰσόβια δεσμά.

Ἐγὼ ἰδέαν ὅτι ἔχομεν φυλακὰς διὰ νὰ σχηματίσωμεν, καὶ ὄχι νὰ φυλακίσωμεν κκκούργους. Πλὴν διὰ τοιαῦτα τέρατα, χαίρω ὅτι θ' ἀποτίωσι τὴν ποιηθῆν των εἰς τοια-αύτας φυλακὰς, ὡς ἔχρην διὰ τὴν κκκατόμησιν τοῦ Ἑλληνοσ Τρόπικον Πετμεζᾶ, καὶ τοι ἐναντίος τῆς θα-νατικῆς ποιηθῆς.

Rec.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ

Ἡρώτων τὸν Δὲ Κάστρον;
— Ἐ, πῶς ζῆς, πῶς τὰ περνεῖς;
— Δὲν με βλέπετε; Σὲν τὸ σαποῦνι, κάθε μέρα γυ-ραῖνα.

Ἡ καυμένη ἢ Μκροῦλα κκκατοῦσε τρέμουσα εἰς τὰς χεῖράς της πλατὺ δοχεῖον πλῆρες γάλακτος, τὸ ὅποιον ἐπήγαγεν εἰς τὴν οἰκονόμον κυρίαν της.

Εἰς κκκαμαίνας τὴν βλέπει, τὴν διέρχεται ὀρητικῶς καὶ ἡ Μκροῦλα περιχύνεται ἀπὸ πάνω ἕως κάτω γίνε-ται ὅλη γάλα.

— Ἀσκα! φωνάζει ἐκείνη ἠμιλειπόθυμος.
— Ζήχρη, φωνάζει ὁ μάγκας, καὶ βούφα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘ. Η. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

(ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ)

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΟΝ ΝΟΥΒΕΑΥΤΕΣ

Υφάσματα διὰ γυναικεῖα φορέματα, ὡς καὶ **Γαρνιτούραι** παν-
τός εἶδους Velours brodés, Πλούς, Βελουδά, Φέλπαι, Μεταξωτά,
Ἄτλάζια, Δαντέλαι κλπ. κλπ.

Κασμέρια δι' ἐνδυμασίας ἀνδρῶν καὶ γυναικεῖα ἐπανωφόρια.

Υφάσματα ἐπίπλων, Βελουδέ, Σατέν, Ζούτ, Ρέψ, Κρετών, κλπ.

Κουδέριαις ἐκλεκτόταται, μάλλιναι, βυμβάκεραι καὶ πιεδένισαι.

Χειρόκτια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὡς καὶ **Λαιμοδέττει** μεγάλης
ποικιλίας.

Παραπετάσματα, **Τροπεζομάνδουλα**, **Ὀμβρέλλαι**, **Κάλ-**
τσαι, κλπ. τὰ καλλίτερα καὶ στερρώτερα εἶδη.

Λινᾶ, χασέδες καὶ πανιὰ ἀρίστης ποιότητος.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΑΠΗΤΕΣ ΡΕΨ καὶ BRUSSELS.

Πάλησι τοῖς μετρητοῖς εἰς λίαν συναρταστικὰς τιμὰς.

73 — Ὀδὸς Αἰόλου, — 73

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΝ ΡΑΠΤΗΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ἀφίχθασαν ἐσχάτως διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ **Almeria**, συλλογὴ πλήρης διὰ
τόν χειμῶνα τοῦ 1883.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΚΟΠΤΗΣ.

Ἄγγλογαλλικῆς σχολῆς, κόπτει καθ' ὅλα τὰ συστήματα, εὐχαριστῶν ὅλα
τὰ γούστα. Ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις στερεότητος τῶν ὑφασμάτων, κομψότητος,
διαρκείας.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ

Κόπτονται εἰς τὸν **Παρισιανὸν Ῥάπτην** ὠραιότατα, ἰδιότροπα χει-
μερινὰ ἐπανωφόρια.

ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ὀδὸς Ἑρμοῦ,

μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν

Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης.—
Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ
τῆς στιγμῆς.—Σφραγίδες καὶ ἐπι-
κεφαλίδες, χρωματισμένοι καὶ μὴ,
ἀπλαί καὶ φαντασιώδεις.—Ἡ μόνη
ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν καταστί-
χων τοῦ Διθνοῦς Καταστήματος
Edler καὶ Grische τοῦ Ἀνοβέρου.—
Ἡ μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σι-
γαροχάρτου ZOB.—Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γ. ΔΕΡΒΕΝΑΓΑ

μετεχομίσθη ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἑρμοῦ,
ὅπου ἄλλοτε τὸ Χαρτοπωλεῖον **Πάλλη**
καὶ **Κοτζιά**, καὶ πλησίον τοῦ Βι-
βλιοπωλείου **Βέλμπεργ**.

Ἐξωραζοθὴ διὰ τῶν ὠραιότερων
ἀντικειμένων τῶν ἐργοστασίων τῆς
Γερμανίας.

Τὰ πλέον σκερταόζα βάζα,
ἀγγεῖα, κομψοτεχνήματα.

Λάμπαι μεγάλης ποικιλίας καὶ
καλλονῆς.

Ὅλα τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη, τὰ
νεώτερα καὶ τὰ καλλίτερα.

Χεῖρα πράγματα πρὸς διακόσμη-
σιν αἰθουσῶν.

Εἶναι ἀληθῆς μπομπονιέρα τὸ υε-
λοπωλεῖον τοῦ κ. Δερβέναγα.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΓΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

Μέλανος οἴνου φιάλη λεπ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ
ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθή-
ναις καὶ Πειραιεῖ).